בית דין רבני אזורי בירושלים

פסילת עורכי דין בגלל הפרעה בוטה בקיום הליך תקין

20 מאי 2019
659737-35

הדיינים

1. הרב מרדכי רלב"ג - ראב"ד
2. הרב יקותיאל כהן
3. הרב חיים ו' וידאל

התובע

פלוני
ע"י עו"ד אברהם יצחק וייס

- נגד -

הנתבעת

פלונית
ע"י עו"ד י' נ'
עו"ד ר' מ'

<u>החלטה</u>

התקיים דיון ביום ג' באייר תשע"ט (8/5/2019). בדיון הופיעו הצדדים ובאי כוחם.

הצדדים התגרשו במאי 2017, יש להם שישה ילדים, ארבע מהם קטינות (10-16). לאישה יש גם שני ילדים נוספים שנולדו מחוץ למסגרת הנישואין בעוד שהייתה רווקה.

ארבע הקטינות נמצאות במשמורת האב לפי החלטת ביה"ד מיום כ"ח בתשרי התשע"ח (18/10/2017). בפועל, הבת י' נמצאת כעת במשפחת אומנה, שתי בנות, ב' וח', בפנימיית ב' ל', והבת א' בפנימיית א' מ'.

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

האם אמורה לראות את בנותיה אך ורק במרכז הקשר לפי החלטה מאוקטובר 2017 וזאת לאור ההשפעה ההרסנית של האם על הבנות כדלהלן:

העו"ס הנ"ל העידה בביה"ד שהאב מטפל בילדים במסירות ככל יכולתו, והקשר בינו לבנות הוא קשר מצוין ואוהב, לפיכך המליצה כי המשמורת על הבנות תישאר אצל האב. העו"ס הוסיפה וטענה כי הניתוק בשנים האחרונות בין שלושת הקטינות (מלבד הבת א') לאם, נוצר באשמת האם. לדבריה, הבת א' נפגשת באופן פיראטי עם האם וזאת על אף שבית המשפט החליט על מפגש בהשגחה. העו"ס ציינה כי האם פוגעת במצבם של הבנות כאשר היא מטרפדת את הימצאותם של הילדים בכל מקום או מוסד שהם נמצאים, ע"י רדיפת המשפחות או המוסדות בהם הם שוהות. האם משתמשת בשיטות פסולות ומשחקת ברגשות הילדים, דבר הגורם לדרדור במצב הילדים [...]

לאור הנ"ל מוחלט:

א. משמורת הבנות תישאר אצל האב.

ב. הסדרי ראיה בין הבנות לאם יתקיימו במרכז קשר, בפיקוח של שירותי הרווחה.

ג. ביה"ד אוסר על האם ליצור קשר עם הבנות ללא תיאום עם שירותי הרווחה, ועל האם לשתף פעולה עם שירותי הרווחה.

ניתן ביום ט"ו באייר התשע"ט (20/05/2019).

אף הוצא נגדה צו הרחקה מהבנות ביום ב' בטבת התשע"ח (20/12/2017). צו ההרחקה ניתן בעקבות פניית עו"ס חוק הנוער לביה"ד למתן צו כזה בעקבות ביקורים של האם בניגוד גמור להחלטות שיפוטיות, כדלהלן:

הקטינות ב' וח' נקלטו בפנימיית עטרת בנות לפי החלטת בית המשפט לנוער מיום 25/9/2017.

לפי דיווחי הקטינות ב' וח' לאם הבית בפנימייה ביום ה17/10/2017 נכנסה האם ש' דרך החלון על מנת לבקר את הקטינות בניגוד להחלטת בית המשפט המורה על ביקור הקטינות במרכז הקשר. האם אף שמה את אצבעה על פיה בתנועת השתקה כשראתה את הקטינה ח', כדי להזהירה שלא תספר לצוות.

הקטינות היו סוערות ומפוחדות אחרי אירוע זה.

אבקש לחדש את הצו ההרחקה לאם, דבר העולה בקנה אחד עם החלטת בית הדין מיום ה18/10/2017 כי "בית הדין אוסר על האם ליצור קשר עם הבנות ללא תאום עם שירותי הרווחה, ועל האם לשתף פעולה עם שירותי הרווחה [...]

ביום ה9/11/2017 יצרה עימי האם קשר טלפוני ובו הודיעה לי כי על אף החלטת בית הדין הרבני אינה מתכוונת לשתף עימי פעולה, עד שלא אתקשר לפרקליטות לבקש לפתוח את תיק נשיכת הקטינה י'. כששאלתי אותה על הגעתה לפנימיית עטרת בנות בניגוד להוראת בית המשפט, היא אמרה לי לשוחח עם עורכי דינה וניתקה את השיחה.

האיש פתח שני תיקים ביום 8/4/2019 בבקשה לאכוף על האם לקיים את החלטות ביה"ד בעניין הרחקתה מהבנות ואופי הסדרי השהות שלה עימן, וכן ביקש צווי הרחקה נגד שני ילדיה הגדולים של האם שנולדו לפני נישואיה לאב.

בעקבות זאת קבע ביה"ד דיון ביום ג' באייר תשע"ט. מלבד הצדדים ובאי כוחם, נכחו בדיון גם עו"ד עינת גריכטר, אפוטרופוס לדין של ילדי הצדדים, ועו"ס לחוק הנוער, גב' עירית צווכר.

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

בקשה למחיקת התובענה

בפתח הדיון ביקשו ב"כ האישה למחוק את התובענות בטענה שנפתחו בניגוד להוראות החוק ליישוב סכסוך, שכן לא קדם להם תיק יישוב סכסוך.

ביה"ד דחה בקשה זו בדיון.

הנימוק לכך הוא שמדובר בהמשך של תיק הסדרי השהות שכבר נפתח בעבר כדין. המושג של סמכות נמשכת שיצרה הפסיקה מגדיר את המשך הטיפול כהמשך התיק הישן שנפתח כדת וכדין, ולכן אין פה תיק חדש, ויש לביה"ד סמכות לדון בו.

יתרה מזאת, מדובר באכיפה של החלטות קיימות מתוקף ביזיון ביה"ד, ואם כן לא מדובר בתובענה חדשה כלל וכלל, אלא בהמשך ישיר של תיק קיים שחוק בתי דין דתיים (כפיית ציות ודרכי דיון), תשט״ז–1956 מקנה לביה"ד סמכות לדון בדבר ולאכוף את החלטותיו, ולכן אין צורך לפתוח תיק יישוב סכסוך.

מלבד כל זאת, ב"כ האישה ידע היטב על התובענה, ועד כה לא טען דבר בעניין מחיקתה, אלא רק ביום הדיון נזכר להעלות זאת, ואם כן בנוסף לכל הנ"ל יש חוסר תום לב בטענתו.

פסילת ההרכב

לאחר שביה"ד החליט כאמור לעיל, לדחות את טענת ב"כ האישה למחיקת התובענה, ביקש ב"כ האישה מההרכב לפסול את עצמו מפאת משוא פנים לצד השני.

טענה זו תמוהה מאוד, וכי אם ביה"ד החליט החלטה לטובת אחד הצדדים כי הוא סבור שטענתו נכונה יש בזה משום משוא פנים?! לפיכך הדברים נדחו על הסף.

התנהגות ב"כ האישה

במהלך הדיון נוכח ביה"ד להתנהגות והתנהלות שאינה הולמת בלשון המעטה מצד ב"כ האישה:

. א. הפרעה למהלך הדיון: בשורות 93-94 לפרוטוקול הדיון מתועדת הפרעה של עו"ד נ' תוך כדי זלזול בית הדין:

ביה"ד: אני מתרה בך שוב, אתה מפריע לדיון למרות התראות חוזרות ונשנות.

ב"כ האשה (נ'): תקנסו אותי אני לא מפחד, אני יתמודד עם זה יפה מאוד.

. ב. יצירת קשר עם קטינה שיש לה אפוטרופוס לדין:

ב"כ האישה, עו"ד מ', הודה בדיון כי בת הצדדים הקטינה, א', יצרה איתו קשר טלפוני והוא הציע לה לכתוב מכתב לביה"ד, וביקש לזמן אותה להעיד בדיון. יצוין שא' מיוצגת ע"י אפטרופוס לדין, עו"ד גריכטר, ועו"ד מ' שוחח עם א' בלא ידיעתה של עו"ד גריכטר.

התנהלות זו מנוגדת לאמור בסעיף 25 לכללי האתיקה של לשכת עורכי הדין:

מגע עם אדם מיוצג

25. (א) עורך דין היודע כי הצד שכנגד מיוצג בענין פלוני בידי עורך דין –

(1) לא יפנה אל הצד שכנגד אלא באמצעות עורך הדין המייצגו באותו ענין;

(2) לא ייפגש עם הצד שכנגד לצורך דיון באותו ענין אלא בנוכחות עורך דינו.

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

אומנם עו"ד מ' הסביר בדיון שהקטינה פנתה אליו, וזו הייתה חובתו להביא את דבריה ואת מצוקתה לביה"ד. אך מלבד זאת הוא הודה שנפגש עמה פעמיים, בפגישה עם הפסיכיאטר ד"ר ויינשטיין ובמרכז חירום "נווה מיכאל", ומדו"ח של ד"ר ויינשטיין שהועבר לידינו ביום 16/5/2019 נראה שלא כדבריו כלל וכלל, אלא הוא מעורב התערבות בוטה במה שקשור לילדה, הוא טוען שכל הגורמים רוצים לשבור את רוחה של הילדה ומחזק אותה בכיוון זה, הכול כדי להעביר אותה למשמורת האם, ובכך, לדברי הפסיכיאטר, הוא מונע מהילדה יכולת כלשהי לבנות אמון במערכת שמטפלת בה. בניגוד גמור למה שאמר בדיון הוא נותן לילדה, לפי דברי הפסיכיאטר, את התחושה שהוא עורך דינה והוא מייצג אותה. היא אף התקשרה אליו להתייעצות תוך כדי אחת הפגישות שלה עם הפסיכיאטר! ביה"ד רואה בחומרה רבה את אי אמירת האמת של העו"ד ר' מ'.

האם וב"כ, עו"ד ר' מ', השתתפו שניהם יחד עם הבת בפגישה עם פסיכיאטר בלא שהתבקשה כלל הסכמת האב ובלא אישור של ביה"ד (שורות 220-225):

ב"כ האשה (מ'): זה נכון שהיה ניסיון להביא לה כדורים פסיכיאטרים בשם ריספרדל, ובפגישה שאני הייתי נוכח עם האמא הוא ירד מההמלצה לכדורים.

עו"ס לחוק נוער: קשה לי עם זה, זה שאלה על פגישה שהיית שם באופן לא חוקי ולא אתי. אני יעביר את הדו"ח לבית הדין בתנאי שהיא לא תקריא לא' מילה למילה לא'. השאלה אם פגישה שנעשתה באופן לא חוקי השאלה אם על הערכה פסיכיאטרית הזו אפשר לסמוך עליה, אני משאירה לשיקול דעת ביה"ד.

עו"ד מ' היה אמור להיות מודע לבעיה החוקית שבדבר, מלבד התערבותו הפיזית והבוטה בעניין הקטינה.

מעבר לעבירה האתית והחוקית יש במעורבות עוה"ד של האישה פגם גדול הרבה יותר, והוא ההתערבות והסיוע שלהם לאם בהכשלת המתווה של ביה"ד, בסיוע לקשר ההרסני של האם עם הבת, קשר שהוביל פעם אחר פעם להוצאת הילדה מהמסגרת שבה נמצאה.

מעורבות זו חמורה יותר במקרה דנן בו מדובר בקטינה, שההשפעה עליה היא גדולה ומכרעת, ואת התוצאות ההרסניות של פעולות האם בגיבוי באי כוחה קשה לדעת אם יהיה ניתן לתקן.

ג. במהלך הדיון השתלח ב"כ האישה, עו"ד נ', בקול רם באחד הדיינים (362-367):

ביה"ד (הרב כהן): אתה חוזר על עצמך כמה וכמה פעמים, אתה צריך לסייע לאשה להפריע לדיון במקום להישמע לביה"ד?

ב"כ האשה (נ'): אני הגעתי למעמדי בזכות כישורי ולא בזכות קשרי.

ביה"ד: שיירשם שהוא הטיח את זה בפני הדיין.

ב"כ האשה (נ'): אחרי שהוא מטיח בי על האופן שאני מייצג. אמרתי שאדוני צריך להכיל את האנשים זה חובתו של הדיין, הדברים שלי לא היו מכוונים לדיין.

ד. באמצע עדות של האפוטרופוס לדין הגיעה האישה, ועו"ד ר' מ' פתח לה את דלת אולם הדיונים ויצא לקבל את פניה בלא רשות של ביה"ד ותוך זלזול מופגן בהוראת ביה"ד (שורות 38-41):

ב"כ האשה (מ'): האשה הגיעה אני מבקש לצאת.

הופיעה האשה.

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

ביה"ד: שיירשם שבאמצע עדות שמיעה פותח את הדלת ומבקש לצאת כדי לדבר עם האשה, אני לא מכיר התנהגות כזו.

. ה. תוך כדי חקירת עדות בדיון האחרון הרים ב"כ האישה, עו"ד ר' מ', את קולו על ביה"ד:

ב"כ האשה (מ'-צועק): אדוני מפריע לי בחקירה.

ביה"ד: תרשום שהוא צועק על ביה"ד.

ב"כ האשה: אני מתנצל שהרמתי את קולי, אני מבקש שביה"ד לא יתערב לי בדיון.

ביה"ד מנהל את הדיון ואם הוא רוצה (צ"ל רואה) צורך מותר לו להתערב.

התנהלות זו מצטרפת להתנהלות קודמת של ב"כ האישה, ראה לדוגמא בדיון שהתקיים ביום כ"ה בתשרי התשע"ח (15/10/2017):

ב"כ האשה (עו"ד נ'): הדיין אומר להפנות לד"ר סגל, לא קראת את החומר.. אדוני לא הכין את עצמו לדיון [...]

ב"כ האשה (עו"ד נ'): אני אמרתי לו שלאור ההתנהלות החמורה של ביה"ד הנכבד, ולמה שדיברנו בהזדמנות אחרת, היינו קמים ויוצאים מהדיון לאות מחאה. ואמרתי לו שהוא קרנף.. זה ביטוי בעקבות מחזה [...]

גם בדיון שהתקיים ביום 24/5/2017 נאמר (שורה 36):

בית הדין מתרה בבא כח האשה שלא לדבר ללא רשות.

. ו. במהלך הדיון, בעקבות הפרעות ב"כ האישה להתנהלות הדיון הוצרך ביה"ד להתרות בב"כ האישה בהפסקת הייצוג שלהם (שורות 235-143):

ביה"ד: [...] אני מתרה שאני ישתמש בתקנה נ"א להפסיק לייצג את האמא.

ביה"ד אינו רשאי לאפשר לב"כ האישה להמשיך ולרמוס שוב ושוב את כבוד המוסד, להפריע שוב ושוב למהלך הדיונים ולחבל בטובת הילדים, ולכן מחליט ביה"ד:

. א. לאור ההתנהלות החמורה של ב"כ האישה, סיוע לאישה במעשים לא חוקיים, הנוגד החלטות ברורות של ביה"ד, גרימת נזק נפשי לקטינה והפרעה במהלך הדיונים תוך כדי פגיעה בכבוד ביה"ד, ביה"ד מורה על פסילת ב"כ האישה, עו"ד י' נ' ועו"ד ר' מ', מלהופיע עוד בדיונים בתיקים אלו ולייצג את האישה, וזאת כפי האמור בתקנה נא לתקנות הדיון בבתי הדין הרבניים "בית-הדין יכול להפסיק את הופעתו של כל מורשה במשפט, אם הוא רואה שהמורשה מפריע להוציא דין אמת לאמיתו או שאינו מציית להוראת בית-הדין או שאינו מתייחס לבית-הדין בכבוד הראוי".

ביה"ד מעיר שבניגוד לטענת ב"כ האישה בדיון שאין אפשרות לביה"ד לפסול את ייצוגו הדבר אפשרי, וזאת מפני שבניגוד לבתי המשפט ששם אין אפשרות כזאת מכל מקום בבתי הדין הרבניים קיימת אפשרות כזאת, והיא מעוגנת בתקנה נא של תקנות הדיון.

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

. ב. ביה"ד פונה ללשכת עוה"ד ומבקש מהם לטפל בדרכים המקובלות בהתנהגות ובהתנהלות עוה"ד י' נ' ור' מ'.

צווי הרחקה

כאמור לעיל, האיש ביקש מביה"ד להוציא צווי הרחקה נגד אחיהם מאימם. ביה"ד מבהיר שהדבר אינו בסמכותו, היות שמדובר בצווי הרחקה נגד צדדי ג' שאין לביה"ד סמכות בעניינם, והחוק למניעת אלימות במשפחה בסעיף 1 מצמצם את סמכות ביה"ד רק לצדדים שלגביהם ביה"ד מוסמך לדון.

מלבד זאת, העו"ס לחוק הנוער שהופיעה בדיון אמרה (שורה 270 לפרוטוקול הדיון) שלדעתה אין להוציא צווי הרחקה.

לפיכך ביה"ד דוחה את בקשת ב"כ האב להוציא צווי הרחקה נגד אחי הקטינות.

ביזיון ביה"ד

מתוך דברי העו"ס לסדרי דין ועו"ס חוק הנוער עלתה התמונה העגומה הבאה:

עד לפני כארבעה חודשים מצב הילדות היה מצוין. כך גם היה המצב של א'. הקטינה א' הופיעה בפני ועדה לתכנון טיפול של הרווחה, היא הייתה תקשורתית, דיברה על קשר טוב עם האב, ומאידך גיסא אמרה שהקשר עם האם עושה לה רע. היא גם חיבקה את האפוטרופוס לדין באותה הזדמנות. עוד קודם לכן הלכה האפוטרופוס לדין במיוחד כדי לפגוש את הילדה בפנימייה, הקשר שלהן היה טוב מאוד, וגם אז הילדה חיבקה אותה.

לפני כארבעה חודשים ביקשה האם לקחת את א' לברית מילה משפחתית שהתקיימה ביום רביעי, 23/1/2019. ביה"ד הגדול הורה לאישה לפנות לביה"ד האזורי, אך היא לא פנתה אליו. למרות זאת ובניגוד להחלטות ביה"ד שאוסרות עליה להיפגש עם הבנות בלא פיקוח לקחה האם את הקטינה לברית. במועד הברית היה אמור להיות לא' טיפול שיניים שנקבע לה ע"י הפנימייה. במקום ללכת לטיפול הזה הלכה הקטינה לברית. האם לא החזירה את הקטינה לפנימייה, והיה צורך בעירוב ובעזרת המשטרה למציאת הילדה א'. התברר שהאם לקחה את הבת בערב לרופא שיניים אחר, ולאחר מכן חזרה הבת לבית האב. בסוף אותו שבוע שוב ברחה, הפעם לאחותה.

מאז מצב הילדה הידרדר מאוד. האם מסיתה אותה נגד צוות הפנימייה שבה היא שוהה. הקשר של א' עם הפנימייה הולך ונהרס. היא לא מוכנה לשוחח עם האפוטרופוס שלה לדין, והיא גם נזקקה לטיפול פסיכיאטרי. האם גם איימה על הפנימייה שתתבע אותם. המצב כעת הוא שהפנימייה אינה מעוניינת שהקטינה תמשיך לשהות שם, ומחפשים לילדה מקום חלופי.

האם הסיתה בעבר את א' להתלונן על האב שהטריד אותה מינית בעת שהיה שיכור. מדובר בשקר גמור לדברי עו"ס חוק הנוער, והקטינה הודתה בפניה בזה. היא אמרה לה שאימא שלה שלחה אותה להתלונן, והיא רצתה רק לרצות אותה בזה למרות שלא היה זה אמת.

היא גם הסיתה אותה בעבר להקליט אצל משפחת אומנה ששהתה אצלה. בסופו של דבר טענה שהוטרדה שם מינית ע"י נער בן 17, וכעת הדבר נחקר במשטרה, ובפועל נהרסה האומנה שהייתה מטיבה עימה. גם האח שלה מהאם היה מעורב בפירוק האומנה.

בערב חג הפסח האחרון התלוננה א' שהאח היכה אותה, והמשטרה התערבה.

האם מפרה שוב ושוב את צו ההרחקה של ביה"ד ונפגשת עם א' שלא במסגרת מרכז הקשר שעות על גבי שעות.

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

האם מנסה להקטין את הבעיות הנפשיות של הילדה כי היא מתנגדת לנטילת כדורים פסיכיאטריים. במקום זאת היא בוחרת לדבוק בטענות צדדיות של כאבי שיניים של הילדה.

עו"ס חוק הנוער אמרה שלדעתה יש לקיים מפגשים בין האם לא' אך ורק בפיקוח.

מאידך גיסא, האם טענה שהילדה הוזנחה בפנימייה. שיניה לא טופלו, ומצבה החמיר מאוד, ולכן הוצרכה לפנות לד"ר שטרן. היא טוענת שהפסיכיאטר טען שהילדה אינה צריכה כדורים פסיכיאטריים. גם טענה שהילדה זועקת ומתחננת שהיא רוצה להיות עם המשפחה ולא בפנימייה.

לאחר שמיעת הצדדים והעדויות, אין ספק שעדותם של האפוטרופוס לדין ועו"ס חוק הנוער אמינה בעינינו כפי שנבאר:

כבר כתבנו כמה פעמים שיש לסמוך על מומחים למרות שאינם עומדים בגדרי הלכות עדות: מצאנו ברמב"ם אישות כא י ובשולחן ערוך אה"ע סימן פ סעיף טז שבמקרה של מחלוקת האם אישה מורדת ממלאכה מושיבין אישה או שכנים ביניהם, וכיו"ב כתב הרמ"א באה"ע סימן עד סעיף י שאם יש מחלוקת האם האישה גורמת קטטה או משפחת בעלה מושיבין איש או אישה נאמנים שם, וכן מצאנו ברמ"א חו"מ (לה יד) שיש תקנת הקדמונים שבמקום שאין אנשים רגילים להיות והוא דבר אקראי גם נשים נאמנות.

מצאנו שדנו הפוסקים במקור דין זה, האם הוא רק מתקנת הקדמונים או שמקורו מהגמרא:

בשו"ת מהרי"ק סימן קעט הביא תקנה של רבנו תם בעניין:

כתב בתקנת קדמוניות מר"ת שאפילו אשה יחידה או קרוב נאמנים להעיד שראו שהכהו כו'. וכן קטן כדאיתא התם ומפרש שם הטעם לפי שאין פנאי להזמין כשרים פתאום לזה וה"ה נמי בדין מבזה ת"ח וקל וחומר הוא לפי הנראה לעניית דעתי. ועוד שהרי מצאתי כתוב במקום אחר בשם ר"ת וז"ל ואשה או קרוב נאמנים על זה וכן בכל דבר קטטה שאין עדים רגילין להיות בדבר מזומנים וכן למוסר מאומד נאמנים עליו לפי שכשהלשין לא היו שם עדים עכ"ל הרי לך בהדיא דלכל דבר קטטה אשה או קרוב נאמנים

הגר"א בסימן לה סקי"ד כתב סמך לזה מדין חיה שנאמנת על הוולד הנולד לעניין יוחסין ובכורה. גם הנודע ביהודה בתשובה (מהדורא תניינא חו"מ סימן נח) כתב, וז"ל:

"שורש הדבר, שבמקום שנשים שכיחי ואנשים לא שכיחי אז יש להאמין הנשים ולא מצד התקנה לחוד. ויש אפי' סמך לזה מדברי הגמרא שנאמנת החיה לומר זה בכור אבל בעסק קטטות והכאות ומסירות ששם כשם שלא שכיחי אנשים כך לא שכיחי הנשים והוא רק תקנת הקדמונים כיון שהדבר עצמו אינו שכיח והוא דבר שאירע פתאום ואין פנאי להזמין הכשרים תקנו הקדמונים להאמין הנשים."

כלומר, במקום שלא מצויים עדים כשרים מדינא יש להאמין לעדים פסולים כשם שמצינו בחיה, ורק במקום שלא מצויים גברים כנשים יש צורך בתקנה.

וכבר הביא דעה כיו"ב בשו"ת מהרי"ק סימן קעט, ושם נראה שלפי דעה זו בכל עניין אין זה מצד התקנה, גם במקום שאין הבדל בין נשים לגברים, ודלא כהנודע ביהודה:

בתשוב' שאלה סביב המרדכי בפרק החובל וז"ל נשאל נשאלנו על דבר הריבות והמחלוקת והחרופים אם הנשים והקרובים יכולין להעיד ודאי הוא דנאמנת אפילו בדבר שיש בו ממון כדאמרינן התם החיה נאמנת לומר זה בכור אפילו יש בו הוצאות ממון ה' סלעים לכהן

מלבד זאת, אין ספק שהאישה עברה על החלטות ביה"ד, אין ספק שלמרות צו ההרחקה שתלוי ועומד נגדה היא רואה את א' בלא פיקוח, ולכן היא באה לביה"ד בחוסר ניקיון כפיים.

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

לאור זאת המפגשים של האם עם א' בלא פיקוח הם הרסניים לילדה, כפי שמתברר היום שמצבה של הילדה בכי רע, היא צריכה כעת למצוא מסגרת חדשה, ויש גם צורך בהפניית הילדה לבדיקה האם יש צורך באשפוז הילדה בבית חולים לחולי נפש. האם מסיתה אותה נגד האב ונגד הגורמים שאמונים לפקח על טובתה ושלומה, וכתוצאה מכך נהרסה לה שוב ושוב המסגרת המיטיבה שהייתה בה. אין ספק שהאם מערבת את הילדה בסכסוך שבינה לבין האב בצורה חמורה ביותר, דבר שבלא ספק משפיע לרעה על מצבה.

בית הדין רואה את התנהגות האם בחומרה רבה מאוד.

לפיכך ביה"ד נאלץ להשתמש באחד הכלים החריפים ביותר שבידו, כלי המאסר, ומתרה כי אם האם תיצור קשר עם א' שלא במסגרת מרכז הקשר, יורה ביה"ד על מאסרה למשך 24 שעות, וזאת מתוקף ביזיון ביה"ד.

מסקנות

ההוראות למעשה שעולות מהאמור לעיל הן:

. א. לאור ההתנהלות החמורה של ב"כ האישה, סיוע לאישה במעשים לא חוקיים, מעשים נגד החלטות ברורות של ביה"ד, גרימת נזק נפשי לקטינה והפרעה במהלך הדיונים תוך כדי פגיעה בכבוד ביה"ד, ביה"ד מורה על פסילת ב"כ האישה, עו"ד י' נ' ועו"ד ר' מ', מלהופיע עוד בדיונים בתיקים אלו ולייצג את האישה, וזאת כפי האמור בתקנה נא לתקנות הדיון בבתי הדין הרבניים "בית-הדין יכול להפסיק את הופעתו של כל מורשה במשפט, אם הוא רואה שהמורשה מפריע להוציא דין אמת לאמיתו או שאינו מציית להוראת בית-הדין או שאינו מתייחס לבית-הדין בכבוד הראוי".

ביה"ד מעיר שבניגוד לטענת ב"כ האישה בדיון שאין אפשרות לביה"ד לפסול את ייצוגו הדבר אפשרי, וזאת מפני שבניגוד לבתי המשפט ששם אין אפשרות כזאת מכל מקום בבתי הדין הרבניים קיימת אפשרות כזאת והיא מעוגנת בתקנה נא של תקנות הדיון.

. ב. ביה"ד פונה ללשכת עוה"ד ומבקש מהם לטפל בדרכים המקובלות בהתנהגות ובהתנהלות עוה"ד י' נ' ור' מ'.

. ג. בית הדין מתרה באישה כי אם האם תיצור קשר עם א' שלא במסגרת מרכז הקשר, יורה ביה"ד על מאסרה למשך 24 שעות, וזאת מתוקף ביזיון ביה"ד.

על המזכירות לשלוח החלטה זו לצדדים וב"כ, לאפוטרופוס לדין, לעו"ס לחוק נוער, ללשכת עוה"ד הארצית וללשכת עוה"ד בירושלים.

אפשר לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום י"ד באייר תשע"ט (20/5/2019).

הרב מרדכי רלב"ג – ראב"ד הרב יקותיאל כהן הרב חיים ו' וידאל

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין